

Pohádkové předávání vysvědčení

Vysvědčení. Završení půlroční práce a snažení. Ale u nás ve škole se něco děje... V tělocvičně se to hemží pohádkovými postavami. Kde se tu vzaly? Přišly z krásného světa fantazie, do kterého se dostáváme vždycky, když otevřeme pohádkovou knihu. Jinak neožijí. Půl roku s nimi navštěvujeme pohádkovou Evropu a dnes nám mají pomoci získat 4 pohádkové mašličky pro krále „Všechnovíma“, který všem dětem předá pololetní vysvědčení. Tedy jen těm, které si se svou pohádkovou postavou zasoutěží o 4 kouzelné mašličky a předají je králi „Všechnovímovi“, jak už bylo řečeno.

Čtyři stanoviště, čtyři pohádkoví průvodci, čtyři úkoly, čtyři mašličky. Tak vzhůru na cesty! Ještě tanec na rozjezd. Čarodějný rej vede sám Schrek.

Yetti ze Švýcarska. Copak jsi pro nás připravil? Jsi obří, takže všechny tvé úkoly byly také obří. Šplhání, skákání, házení obřími koulemi, chození v obřích šlápotách. Překonali jsme strach, lenost a vlastně trochu i své síly. Tak to má být. A první mašličku už máme!

Na druhém stanovišti čeká Pipi Dlouhá Punčocha. To je přítelkyně ze Švédska, která si ráda hraje. Jdeme si hrát. Zvládli jsme překážkovou dráhu s kloboukem na hlavě, Kimovu hru, prozkoumali jsme trh, nakreslili obrázek ústy, nafoukli balónek..., Hatrik, Schovej to... tyto hry jsme se naučili u Pipi. A máme druhou mašličku!

Na třetím stanovišti na nás čeká malá velká víla z Dánska. Tady se učíme tančit. Má asi české předky, učí nás valčík. Nebo polku? Nevadí. I snaha se cení. A třetí mašlička je také naše!

Na stanovišti u Taťky Šmouly, toho jsme potkali v Belgii, se zase trochu čaruje. Probudili jsme sopku, naučili jsme plavat kancelářskou sponku a hlavně: naučili jsme se neviditelné písmo. Škoda, že jím nemůžeme psát diktát nebo písmečku. Ale máme čtvrtou mašličku!

A vzhůru za králem. Máme 4 mašličky – dostáváme vysvědčení. Co to říkal král o těch bičích, které nás ženou k jedničkám, o labutích, které nás někdy odvedou a pohoupají na svém hřbetu, a jak to bylo s těmi vranami, které někdy krákají, místo aby dávaly pozor ve vyučování? S těmi nám některým přilétly trojky. I židličky, na kterých jsme zůstali sedět, když se ostatní rozběhli do práce, tu teď „sedí“ - čtyřky... Všechno jsme slyšeli, na všechno budeme myslet a hlavně: budeme se v příštím pololetí snažit.

A budeme se slušně chovat. Jednička je krásná, ale na chodníku mezi lidmi ji na čele nemáme napsanou, ale to, jak se chováme, je vidět stále. Tak – od slibů k činům!

Zdeňka Bejčková, 30. 1. 2014